

От. Съ искрененъ, смиренъ и благоговѣиъ начинъ.

П. Що ще да каже да не приемешъ име-то на Господа Бога твоего *на праздно*?

От. Да не го употрѣблявашъ съ лъжливъ, хуленъ или съ несмысленъ начинъ.

П. Когато *ся кълнемъ* въ име-то Божіе не призоваваме ли *Бога за свидѣтель*, че щото казуваме *е истинно*.

От. Призоваваме.

П. Ако прочее призоваваме Бога и Го правимъ свидѣтель, че щото казуваме *е истинно*, когато то не *е истинно*, то не разваляме ли таѣжъ заповѣдь?

От. Разваляме. Лев. 6; 3: 19; 12.

П. Що забраня таѣжъ заповѣдь?

От. Тя забраня *клятвж-тж* и всяко *лицемѣрно и неблагоговѣйно употребленіе на име-то Божіе*. Второз. 28; 58: Пс. 111; 9: Іер. 23; 10: Мат. 5; 34-37: Іак. 5; 12.

П. Що ще да каже, че който приима име-то Божіе *на праздно не ще да го оправдае Богъ*.

От. Ще каже, че Богъ ще накаже такъвъ челоуѣкъ. „Който похули име-то Господне *непремѣнно ще умре.* „ Лев. 24; 16: Мал. 3; 5: 1 Тим. 1; 10.

— 0 —

Тая заповѣдь ны учи *какъ трѣбува да употрѣбляваме велико-то и пресвято-то име Божіе*.